

مقاله پژوهشی

بررسی میزان شیوع گواتر در دختران دانش آموز ۱۵-۶ ساله شهر شیراز در سال ۱۳۷۳

دکتر اسفندیار ستوده‌مرام^۱، دکتر شهناز روانشاد^۲، شعله سلیمانی^۳ و دکتر حبیب‌الله مصطفوی^۴

خلاصه

در این مطالعه مقطعی با استفاده از روش نمونه‌برداری خوش‌ای نسبتی، ۱۹۷۵ نفر از دانش آموزان دختر ۶-۱۰ ساله مدارس ابتدایی شیراز در سال ۱۳۷۳ انتخاب و مورد بررسی قرار گرفتند. روش معاینه بالینی، ضوابط تشخیص و دسته‌بندی گواتر، مطابق با استاندارد سازمان بهداشت جهانی بود. میزان شیوع گواتر ۶۴/۳٪ تعیین گردید که بالاترین میزان شیوع اختصاصی سنی در دختران ۷ و ۹ ساله (۶۹٪) و پایین‌ترین میزان در سن ۸ سالگی (۵۳٪) بود. بالاترین میزان شیوع گواتر درجه ۱۶ و بالاتر، در دختران ۹ ساله (۵۴٪) و پایین‌ترین میزان در سن ۸ سالگی (۳۸٪) مشاهده گردید. مقایسه میزان شیوع گواتر بر حسب مناطق چهارگانه آموزش و پرورش شهر شیراز نشان داد که میزان شیوع در مناطقی که وضعیت اقتصادی پایین‌تری نسبت به سایر مناطق دارند بیشتر است. بررسی ارتباط میزان شیوع گواتر با میزان تحصیلات پدرنشان داد که بالاترین میزان شیوع گواتر (۶۰٪) در دانش آموزانی بود که پدرنشان بی‌سواد بودند ولی این میزان در دانش آموزانی که پدران آنها تحصیلات دانشگاهی داشتند دارای کمترین میزان (۳۴٪) و این ارتباط معکوس از نظر آماری معنی دار بود ($P < 0.001$). در مورد تحصیلات مادر نیز ارتباط معنی دار مشابهی به دست آمد. شیوع گواتر در مورد دانش آموزانی که مادران بی‌سواد داشتند ۷۱٪ و در مورد دانش آموزانی که مادرانشان دارای تحصیلات دانشگاهی بودند، ۵۵٪ تعیین گردید. در این بررسی به منظور تعیین دقت تشخیص، نمونه‌ای از دانش آموزان مورد مطالعه توسط یک پزشک متخصص داخلی دارای فوق تخصص غدد، مورد معاینه مجدد قرار گرفتند و میزان توافق موجود بین دو نفر معاینه کننده ۹۳/۷۵ درصد تعیین گردید.

واژه‌های کلیدی: گواتر، اختلالات ناشی از کمبود ید، اپیدمیولوژی

۱- اپیدمیولوژیست، ۲- متخصص تغذیه، ۳- فوق لیسانس اپیدمیولوژی، ۴- متخصص داخلی، فوق تخصص غدد، دانشگاه علوم پزشکی و

خدمات بهداشتی - درمانی شیراز

مقدمه

گواتر یا بزرگ شدن غده تیروئید یکی از عوارض شایع فقرید است. تاکنون کمبود هیچ ماده غذایی به اندازهٔ ید دارای اهمیت ویژه نبوده و مورد بررسی قرار نگرفته است. نقش ید در ساختن هورمون‌های غده تیروئید و تأثیر آنها در اعمال حیاتی بدن در دوره‌های مختلف از جمله دوران جنینی، کودکی و بلوغ، دلیل عمدۀ اهمیت ید است.

از آن جایی که عوارض ناشی از کمبود ید، معمولاً به دلیل فقر ید در آب و خاک، ظاهر می‌گردد، این عوارض دامنگیر تعداد کثیری از افراد ساکن در یک منطقه می‌شود. برآورده می‌شود که بیش از یک میلیارد نفر در جهان در معرض خطر کمبود ید قرار دارند که بیشتر این افراد در کشورهای در حال توسعه به سر می‌برند. از این تعداد حدود هفت‌صد میلیون نفر در آسیا زندگی می‌کنند که ۴۰ تا ۳۵ درصد آنها دچار گواتر یا یکی از عوارض قابل رویت کمبود ید هستند^(۳). بزرگترین منطقه کمبود ید در جهان (کمریند گواتر) در هندوستان است که بیش از ۲۴۰۰ کیلومتر از مناطق کوهستانی دامنه‌های جنوبی هیمالیا را در بر می‌گیرد. میزان شیوع گواتر در قسمت‌هایی از این منطقه در سینم مدرسه ۵۵ تا ۱۰۰ درصد گزارش شده است^(۹). گزارشات موجود در مورد شیوع گواتر در کشورهای همسایه نشان می‌دهد که در مناطق کوهستانی شمال و مناطق جنوب و جنوب غربی ترکیه شیوع بیماری بیش از سایر مناطق است^(۸). مطالعات انجام شده در عراق نشان داده است که میزان شیوع گواتر در سینم مختلف و در مناطق مختلف موصل و شمال عراق بین ۹۸ تا ۹۸ درصد می‌باشد^(۷).

بررسی‌های انجام شده در نقاط مختلف ایران نشان داده است که در بیماری از مناطق کشور، گواتر به صورت اندمیک شایع است. میزان شیوع بیماری در منطقه شهریار واقع در جنوب غربی تهران در سال ۱۳۶۲ در مردان ۵۴٪، در زنان ۶۶٪، در دختران دانش‌آموز مدارس ابتدایی و راهنمایی ۷۴٪ و در پسران ۷۳٪ گزارش شده است^(۵). بررسی‌های انجام شده در شرق تهران در سال ۱۳۶۲ میزان شیوع گواتر در دانش‌آموزان پسر و دختر را به ترتیب ۷۱٪ و ۸۸٪ گزارش نموده است. بررسی گواتر در بخش سی سخت شهرستان یاسوج در سال ۱۳۶۴ نشان داد که ۹۵٪ زنان و ۸۷٪ مردان مبتلا به گواتر بودند^(۴). در سال ۱۳۶۸ میزان شیوع گواتر در روستاهای اطراف شهریار بیش از ۹۰٪ و در دانش‌آموزان ۶ تا ۱۸ ساله استان فارس ۴۰ تا ۵۰ درصد گزارش شده است^(۲). در بررسی سلامت و بیماری در سال ۱۳۷۰ میزان شیوع بیماری در مردان شهری و روستایی استان فارس ۸٪ و در زنان ۳۳٪

گزارش گردید^(۱).

بررسی حاضر به منظور تعیین دقیق میزان شیوع گواتر در دانش‌آموزان دختر ۶ تا ۱۰ ساله شیراز و بررسی عوامل مرتبط با آن به عمل آمد تا برآورده از ابعاد مشکلات بهداشتی ناشی از بیماری گواتر به دست آید.

جمعیت مورد مطالعه و روش بررسی

نمونه مورد پژوهش شامل ۱۹۷۵ نفر از دختران دانش‌آموز ۶ تا ۱۰ ساله شهر شیراز در سال ۱۳۷۳ بود که با روش نمونه‌برداری چند مرحله‌ای نسبتی خوش‌ای از مدارس ابتدایی مناطق چهارگانه آموزش و پرورش شیراز انتخاب گردیدند. ابتدا برای هر دانش‌آموز متغیرهایی از قبیل سن، ناحیه آموزش و پرورش، محل تحصیل، شغل و سواد پدر و مادر در پرسشنامه‌ای ثبت گردید. برای تعیین وجود گواتر، هر کودک توسط پرستن آموزش دیده مورد معاینه قرار می‌گرفت. در انجام معاینه و طبقه‌بندی گواتر از روش استاندارد پیشنهادی سازمان بهداشت جهانی^(۵) بشرح زیر استفاده شد:

درجه صفر: گواتر وجود ندارد. غده تیروئید قابل لمس نیست، یا اگر لمس شود بزرگتر از عادی نیست.

درجه یک a: غده تیروئید قابل لمس است. برای اطمینان، از کودک خواسته می‌شود که آب دهان خود را بیلعد.

درجه یک b: غده تیروئید در حالی که سر به عقب خم شده باشد به آسانی قابل لمس و دیدن است.

درجه دو: غده تیروئید بزرگ و حتی وقتی گردن در وضعیت عادی است به آسانی قابل دیدن است.

درجه سه: غده تیروئید بزرگ بوده و از فاصله ۱۰ متری قابل رویت است.

پس از انجام معاینه، نتایج حاصل از نظر وجود گواتر و درجه آن در فرم مخصوص ثبت می‌گردید. در صورت شک درجه پایین تر بین دو درجه ثبت می‌شد.

برای حصول اطمینان از صحت مشاهدات، تشخیص و درجه‌بندی گواتر، یک گروه ۱۲۸ نفره از دانش‌آموزان را که به صورت تصادفی انتخاب شده بودند توسط یکی از همکاران فوق تخصص غدد به طور جداگانه و بدون اطلاع از نتیجه تشخیص قبلی و درجه‌بندی گواتر، مورد معاینه مجدد قرار گرفتند.

داده‌های مربوط به مشخصات دموگرافیک و نتایج معاینه از پرسشنامه‌ها استخراج گردید و با روش‌های آمار توصیفی و تحلیلی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. جهت تحلیل داده‌ها از آزمون مجدول رکای^(۶) و جهت تعیین ضریب هم خوانی و توافق

دختران ۹ ساله با بالاترین میزان ۵۴/۹٪ و پایین‌ترین میزان در گروه سنی ۸ ساله (۲۸٪) بود و تفاوت بین میزان‌های شیوع در سینی مختلف از نظر آماری معنی‌دار بود (P<0.001).

همان طوری که در جدول ۱ دیده می‌شود میزان شیوع اختصاصی سنتی گواتر درجه یک ۶ و بالاتر روند خاصی را نشان نداده و از نظر آماری معنی‌دار نبود.

میزان شیوع گواتر بر حسب مناطق چهارگانه آموزش و پرورش شیراز در جدول ۲ نشان داده شده است. بالاترین میزان شیوع گواتر درجه یک ۶ و بالاتر مربوط به منطقه ۳ می‌باشد که وضعیت اقتصادی پایین‌تری نسبت به سایر مناطق دارد و پایین‌ترین میزان در منطقه ۲ که وضعیت اقتصادی بهتری دارد دیده شد. میزان شیوع گواتر در مناطق چهارگانه آموزش و پرورش از نظر آماری دارای اختلاف معنی‌دار بود (P<0.001).

از فرمول کاپای کوهن (cohen's kappa) (۶) استفاده شد.

نتایج

میزان کلی شیوع گواتر در ۱۹۷۵ نفر دختر دانش آموز ۶ تا ۱۰ ساله مورد مطالعه ۶۴/۳٪ بود. بالاترین میزان شیوع اختصاصی سنتی گواتر در دختران ۷ ساله و ۹ ساله (۶۹٪) و پایین‌ترین میزان شیوع در سن ۸ سالگی بود. میزان شیوع گواتر درجه یک ۶ در دختران ۶ ساله ۱۸/۶٪ بود که تابه سالگی این نسبت روند نزولی داشت.

در مورد میزان شیوع اختصاصی سنتی گواتر درجه یک ۶ بالاترین میزان در سن ۹ سالگی بود (۴۲/۳٪) و با افزایش سن روند خاصی مشاهده نگردید. میزان شیوع گواتر درجه یک ۶ و بالاتر در افراد مورد مطالعه، بدون توجه به سن ۴۸/۵٪ بود و در

جدول ۱: میزان شیوع گواتر (درصد) در دانش آموزان دختر ۱۰-۶ ساله شهر شیراز

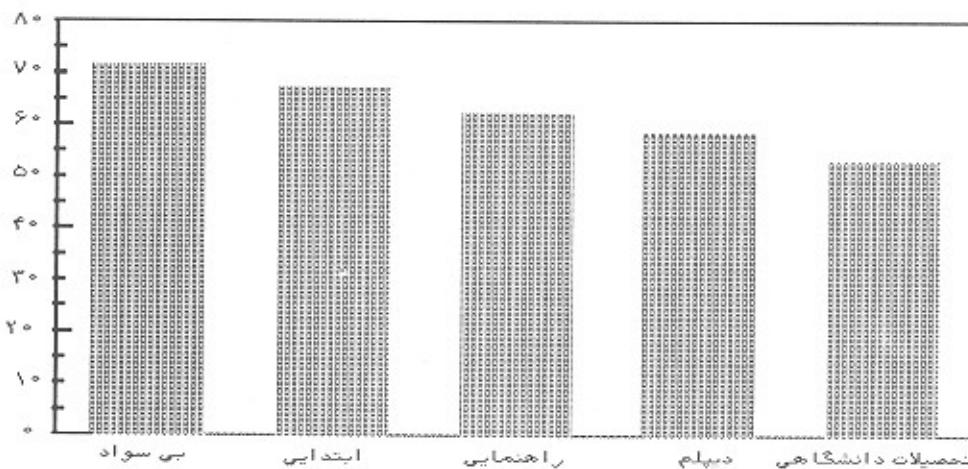
شیوع کلی گواتر (درصد)	درجه گواتر					تعداد افراد معاینه شده	سن
	۱b و بالاتر	۲	۱b	۱a	۰		
۶۷/۹	۴۹/۳	۱۲/۶	۳۶/۷	۱۸/۶	۳۲/۱	۴۲۰	۶
۶۸/۷	۵۱/۹	۱۴	۳۷/۹	۱۶/۸	۳۱/۳	۳۶۴	۷
۵۲/۹	۳۸	۶/۶	۳۱/۴	۱۴/۹	۴۷/۱	۳۷۶	۸
۶۸/۹	۵۴/۹	۱۲/۶	۴۲/۳	۱۴	۳۱/۱	۴۲۱	۹
۶۲/۲	۴۷/۷	۱۱/۹	۳۵/۸	۱۴/۵	۳۷/۸	۳۹۴	۱۰
۶۴/۳	۴۸/۵	۱۱/۶	۳۶/۹	۱۵/۷	۳۵/۷	۱۹۷۵	جمع

جدول ۲: میزان شیوع گواتر (درصد) در دختران دانش آموز ۱۰-۶ ساله شهر شیراز
بر حسب منطقه آموزش و پرورش

درجه گواتر					تعداد افراد معاینه شده	منطقه آموزش و پرورش
۱b و بالاتر	۲	۱b	۱a	۰		
۵۷/۷	۱۵/۷	۴۲	۹/۳	۳۳	۵۹۹	۱
۲۶/۸	۱۴/۸	۱۲	۳۷/۷	۳۵/۵	۲۹۷	۲
۵۸/۶	۱۳/۹	۴۴/۷	۹/۴	۳۲	۶۲۸	۳
۳۶/۴	۰/۹	۳۵/۵	۱۸/۶	۴۵	۴۵۱	۴
۴۸/۵	۱۱/۶	۳۶/۹	۱۵/۷	۳۵/۷	۱۹۷۵	جمع

جدول ۳: میزان شیوع گواتر (درصد) در دختران دانشآموز ۱۰-۶ ساله شیراز
بر حسب سطح سواد پدر

درجه گواتر						تعداد افراد معايشه شده	سطح سواد پدر دانشآموز
	۱۶ باالاتر	۲	۱۶	۱۴	۰		
۶۰/۶	۱۳/۷	۴۷	۱۲/۳	۲۷		۲۱۱	بی سواد
۵۱	۱۱	۴۰	۱۶	۲۲		۷۱۰	ابتدایی
۴۸	۱۴	۳۴	۱۵/۴	۳۶/۵		۳۳۷	راهنما
۴۰	۱۱	۳۴	۱۰/۶	۳۹/۰		۴۵۶	دبلم
۳۴/۳	۹/۰	۲۴/۸	۲۱/۲	۴۴/۶		۲۲۲	تحصیلات دانشگاهی

نمودار ۱: میزان شیوع گواتر (درصد) در دختران دانشآموزان مقاطع ابتدایی شیراز به تفکیک میزان تحصیلات مادر

دانشآموز، با بالا رفتن میزان تحصیلات مادر کاهش می یابد، به طوری که این میزان در دختران مادران بی سواد بالاترین (۷۱%) و در دانشآموزانی که مادران آنها تحصیلات دانشگاهی داشتند پایین ترین (۵۵/۵%) بود. میزان شیوع گواتر درجه یک (۰) و بالاتر بر حسب میزان تحصیلات مادر نیز روند کاهشی را نشان داد، به طوری که میزان شیوع در دختران مادران بی سواد بالاترین (۵۸/۴%) و در مورد دخترانی که مادرانشان تحصیلات دانشگاهی داشتند ۲۷% بود.

بحث

در این پژوهش میزان شیوع کلی گواتر ۶۴/۳٪ و گواتر درجه یک (۰) و بالاتر ۴۸/۵٪ تعیین گردید. نتایج بررسی شیوع گواتر در دانشآموزان ۶ تا ۱۸ ساله استان فارس که توسط کمیته کشوری

ارتباط بین میزان شیوع گواتر با تحصیلات پدر در جدول ۳ نشان داده شده است. میزان شیوع کلی گواتر و گواتر درجه یک (۰) و بالاتر، هر دو با بالا رفتن میزان تحصیلات پدر روند کاهش را نشان می دهند. به طوری که میزان شیوع کلی گواتر در دخترانی که پدر آنها بی سواد گزارش شده بود بالاترین (۷۳%) و پایین ترین میزان شیوع مربوط به دانشآموزانی است که پدران آنها تحصیلات دانشگاهی داشته اند (۵۵%). میزان شیوع گواتر درجه یک (۰) و بالاتر نیز در دخترانی که پدر آنها بی سواد گزارش شده بود بالاترین (۶۰/۷%) و در دخترانی که پدران آنها تحصیلات دانشگاهی داشته اند پایین ترین (۳۴/۳%) بود که این تفاوت از نظر آماری معنی دار بود ($P < 0.001$).

در نمودار ۱ میزان شیوع گواتر بر حسب میزان تحصیلات مادر نشان داده شده است. میزان شیوع کلی گواتر در دختران

انتخاب روش نمونه برداری احتمالاتی نسبتی، نمونه‌ای معرف از جامعه دانش آموزان مدارس ابتدایی دخترانه مناطق چهارگانه آموزش و پرورش شیراز انتخاب گردید. دانش آموزان انتخاب شده جهت معاینه در مدارس خود در شرایط محیطی مشابه، توسط فردی آموزش دیده و مطابق با دستورالعمل استاندارد سازمان بهداشت جهانی^(۹) مورد معاینه قرار گرفتند و درجه گواتر با استفاده از سیستم درجه بندی پیشنهادی سازمان بهداشت جهانی مشخص شد. به منظور تعیین صحت تشخیص فرد معاینه کننده، نمونه‌ای از دانش آموزان مورد مطالعه توسط یک پزشک متخصص داخلی با فوق تخصص غدد، بدون این که اطلاعی از نتیجه معاینه قبلی داشته باشد مورد معاینه مجدد قرار گرفت. به منظور تعیین درجه همخوانی و توافق افراد معاینه کننده فوق از تست کاپا استفاده شد. میزان توافق بین معاینه کنندگان در این بررسی ۹۳٪/۷۵ و مقدار کاپا ۰/۸۷۲۷ بود که از نظر آماری معنی دار است (P<0/001). با توجه به مقدار کاپای فوق می‌توان نتیجه گرفت که میزان توافق و همخوانی افراد معاینه کننده در این بررسی از نظر تشخیص و درجه بندی گواتر «خیلی نزدیک به توافق کامل» بوده است.

متفاوت بودن معنی داری میزان شیوع گواتر در دانش آموزان مناطق چهارگانه آموزش و پرورش شیراز و بالا بودن میزان شیوع در مناطقی که وضعیت اجتماعی اقتصادی پایین تری دارند را ممکن است بتوان ناشی از شیوه تغذیه دانش آموزان و میزان آگاهی والدین آنها دانست. ارتباط معنی دار معکوس بین میزان شیوع گواتر با سطح تحصیلات والدین که در این بررسی دیده شد مطلب فوق را تأیید می‌نماید.

با آشناشدن تدریجی مردم به استفاده بیشتر از مواد غذایی یددار، به خصوص استفاده از تمک یددار انتظار می‌رود که میزان شیوع گواتر در آینده رو به کاهش گذارد. آموزش مردم در زمینه عوارض ناشی از کمبود بد و راههای عملی پیشگیری از آن نقش مهمی را در کاهش میزان شیوع گواتر ایفا خواهد نمود.

ارزیابی تأثیر اقداماتی که در زمینه کاهش میزان شیوع گواتر به عمل می‌آید منوط به انجام بررسی های نمونه‌ای و تعیین میزان شیوع گواتر و عوامل مرتبط با آن، با استفاده روش هایی است که نتایج حاصل قابل مقایسه باشد، تا بتوان تأثیر اقدامات انجام شده را اندازه گیری نمود.

مبازه با عوارض ناشی از کمبود ید در سال ۱۳۶۸ انجام گردیده، نشان می‌دهد که میزان شیوع کلی گواتر ۹۴٪ و میزان شیوع گواتر درجه یک ۵۲٪ و بالاتر ۵٪ بوده است^(۴). علیرغم عدم مشابهت سنین افراد مورد مطالعه، جمعیت هدف، حجم و نحوه نمونه برداری مطالعه مزبور با بررسی حاضر می‌توان محتاطانه نتیجه گرفت که میزان شیوع گواتر نسبتاً کاهش یافته ولی کما کان حالت هیپراندیک دارد. نتایج بررسی سلامت و ییماری که در سال ۱۳۷۰ در کشور انجام گرفت، نشان می‌دهد که میزان شیوع کلی گواتر در دختران ۲ تا ۱۴ ساله شهری و روستایی استان فارس ۱۹٪ و میزان شیوع گواتر درجه یک ۵٪ و بالاتر ۸/۶٪ بوده است^(۲). این میزان‌ها با نتایج حاصل از بررسی حاضر تفاوت زیادی را نشان می‌دهد که می‌تواند ناشی از تفاوت در حجم نمونه مورد بررسی، روش نمونه برداری، گروه‌بندی سنی متفاوت و دقیق در تشخیص باشد. مقایسه میزان‌های شیوع گواتر می‌بایست محتاطانه صورت گیرد^(۵)، زیرا تفاوتی که بین دو یا چند میزان شیوع گزارش شده از مطالعات مختلف در یک منطقه یا مناطق مختلف مشاهده می‌شود، ممکن است تماماً واقعی نبوده و تمام یا قسمتی از تفاوت مشاهده شده ناشی از عوامل تأثیرگذار بر پژوهش باشد. تعدادی از این عوامل عبارتند از:

- ۱- حجم نمونه مورد مطالعه که تعیین کننده حدود اطمینان میزان‌های گزارش شده است
- ۲- روش نمونه برداری از جامعه مورد مطالعه که متناسب معرف بودن جامعه است
- ۳- روش‌های مختلف درجه گواتر و تفسیرهای متفاوت معاینه کنندگان از نتایج معاینه در هنگام درجه گواتری
- ۴- اندازه تیروئید به مشخصات یمار (شكل گردن، چربی زیر جلدی، وضعیت عضلات ناحیه) بستگی داشته و شخص معاینه کننده بحسب ملاک‌های تجربی خود
- ۵- اندازه تیروئید را تفسیر و درجه گواتر را تعیین خواهد نمود
- ۶- شرایط محیطی اتاق معاینه مثل وجود نور کافی، وضعیت گردن در رابطه با چشم معاینه کننده و زمانی را که شخص صرف معاینه می‌کند
- ۷- خطاهای غیر تصادفی یا سیستماتیک که در همه مشاهدات انسانی وجود دارد.
- ۸- تفاوت‌هایی که در قضاوت و تشخیص بین افراد معاینه کننده وجود دارد.

در بررسی حاضر با توجه به نکات فوق سعی شد عوامل مؤثر در تعیین میزان شیوع واقعی گواتر تاحد امکان تحت کنترل قرار گرفته و خشی گرددند. به همین منظور حجم نمونه مورد نیاز در هر سن با توجه به اطلاعات موجود از قبل محاسبه و تعیین گردید و با

Summary

Prevalence Study of Goiter in 6-10 Year Old Girls of Shiraz, 1995

E. Setoudehmaram, PhD¹; Sh. Ravanshad, PhD²; Sh. Soleymani, MS³; and H. Mostafavi, MD⁴

1. Assistant Professor of Epidemiology, 2. Assistant Professor of Nutrition, 3. M.S. in Epidemiology 4. Assistant Professor of Internal Medicine (Endocrinology), Shiraz University of Medical Sciences & Health services, Shiraz, Iran

In this cross-sectional study, 1975 school girls age 6-10 were selected randomly by proportionate-multi-stage cluster sampling method. Subjects underwent clinical examination for presence of Goiter. Clinical examination and classification of Goiter were made according to World Health Organization Standard. Prevalence rate of Goiter in girls was 64.3 percent. Age specific prevalence rate of Goiter (all grades) was highest (69%) among 7 and 9 years old and lowest (53%) among 8. Age specific prevalence rate of Goiter grades (1b and 2) was highest (%54.9), at 9 years of age and lowest (38%) at 8. Prevalence rates specific for different districts were compared, which was higher in districts with lower economic status. Girls whose fathers were illiterate had a significantly higher prevalence rate of goiter (60.7%), in comparison with girls whose fathers had university educations 34.3% ($P<0.001$). A similar situation was observed with mother's education. Girls whose mothers were illiterate had a prevalence rate of 71%, while in girls whose mothers had university education was 55%. To measure interobserver reliability, a random sample of subjects were reexamined by an endocrinologist, which showed 93.75% agreement between the two examiner.

Journal of Kerman University of Medical Sciences, 1998; 5(3): 128-133

Key Words: Goiter, Iodine deficiency disorders (IDD), Epidemiology

منابع

۱. بررسی سلامت و بیماری در ایران - نتایج مربوط به استان فارس ۱۳۷۰ صفحه ۱۸۵-۱۸۷.
۲. خسروپناه، شهداد، شیوع گوادر در روستاهای اطراف شیراز، پایان نامه دکترای پزشکی عمومی، ۱۳۶۸.
۳. شیخ الاسلام، ریا، معدودنیا، سوسن: اختلالات ناشی از کمبود ید. انتشارات معاونت امور بهداشتی، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
۴. غریزی، فردیون: اختلالات ناشی از کمبود ید. فرمیمه شماره ۲، مجله دانشکده پزشکی علوم پزشکی شهید بهشتی، مهر ماه ۱۳۷۲، ص ۲۷-۲۵.
۵. غریزی، فردیون کیمیاگر، مسعود، باستانی، جمال الدین و همکاران: بررسی گوادر در شهریار. مجله دانشکده پزشکی دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۶۵، سال نهم، شماره ۲، ص ۸۴-۷۵.
6. Florey CV and Leeder SR. Methods for cohort studies of chronic airflow limitation. WHO Regional Publications, European Series No.12, 1982; PP 64-67 .
7. Ghalioghi P. Goiter in mosul province and its relation to urinary iodine. *Ain Shams Med J* 1975; 10:43-47.
8. Kelly FC and Snedden WW: Prevalence and geographic distribution of endemic goiter. In Endemic Goiter, WHO Monograph Series No 44 Geneva ",1960; p27.
9. Stanbury JB, and Hetzel BS: Endemic Goiter and Endemic Cretinism. New York, John Wiley and Sons, 1980; pp101-102